

სასნა დროში

რედაქციისათვის

დასაბუთად გამოგზავნილი წერილები უნდა იყოს გარკვევით დაწერილი და ავტორის მიერ ხელ-მოწერილი მისივე ადრესით.

გაზეთის ფასი:
ცალკე ნომერი ყველგან 2 კაპ.
წლის დასაბუთებად 75 კაპ.

განცხადების ფასი: ჩვეულებრივი სტრიქონი ტექსტის წინ 20 კაპ., ტექსტის შემდეგ 10 კაპ., ტექსტის შუა 40 კაპ. სამგლოვიარო განცხადება თითოჯერ 2 მან. უმუშევართვის ამ ფასების ნახევარი.

რედაქციის ადრესი: ტფილისი, სტამბა ჰუტენბერგისა, ოლგისა და სლევცოვის ქუჩების კუთხე.

სუთუაბათი, 15 ოქტომბერი. 1909 წ. სუთუაბათი, 15 ოქტომბერი.

სუთუაბათს, 15 ოქტომბერს, 1909 წ.
მამა დავითის საძალგო სკოლის სასარგებლოდ
 ქართულ დრამატ. საზოგადოების დასის მიერ წარმოდგენილი იქნება ბ-ნ დ. გალბოდიშვილის სადებიუტოდ კომ. ვ. სარდუსი.

„აიგილი მეგობრებო“

4 მოქმედებად. თარგ. კ. ბაქრაძისა.

მონაწილეობას იღებენ: ქ-ნნი: ტასო აბაშიძე, ა. კარგარეთელი, მ. მდივანი, ბ. ნუბარაძისა, მ. ქიქოძე, ნ. ჯავახიშვილი; ბ-ნი ვ. აბაშიძე, ვ. გა-მურელიძე, გ. გეგუაძე, ი. ხარაძე, დ. მგალობლიშვილი, ი. ივანიძე, კ. მესხი, ვ. მატარაძე, შ. საფარაძე.

ადგილების ფასი: ლოგები 11 მ. 70 კ. დამ, 5 მ. 80 კ. მდე, პარტერი 2 მ. 70 კ. დან 75 მდე, გალერეა 40 კ. დან 20 კ. მდე, მოწვეთათვის 40 კაპ.

დასაწყისი სწორედ საღამოს 8 საათზედ.

მზადდება წარმოსად. ორი ობოლი, ქ ნ. მ. ვაბუნი-ცაგარლის მონაწილეობით. მორიგი რეჟისორი კ. მესხი. რეჟისორის თანაშემწე ვ. ურუშაძე.

საღამოს გამგე კნ. ელ. ირ. ჯამბაკურიან-ორბელიანი.

გაიხსნა ტფილისის პირმო ახალი სამკურნალო

30 მუდმივი საწოლით და საფორბიარო განყოფილებით.

ქსენიას ქუჩა, სახლი № 7, „ვეტცელის“ სასტუმროს ახლოს, ტელეფონი № 590.

ბალარჯიშვილი ვ. დ. შინ. და ბავშვ. ყოველ-დღე, გარდა კვირისა 2—3 ს. **ღამაშვილი ვ. დ.** შინ. და ბავშვ. ყ. დღის; ყვ. გარდა 11—12 საათ.

გაღვიანიშვილი მ. ა. ნერ. და ელექტ. ორშ., ოთშ., და პარ. 10¹/₂—11 ს.

გუგუშვილი მ. ა. შინაგ შაბ. 1—2 ს. და კვირას 11—12 ს.

კარაიანი ა. ა. კან. და გენ., ყოველ დღე კვირას გარდა 2¹/₂ 3¹/₂ ს.

მაღალაშვილი ვ. ბ. შინ., სამშ. და შაბ. 10—12 ს.

მანსვეტოვი ვ. მ. შინ., ორშ., ხუთშ., და შაბ. 1—2 ს.

შელიძეშვილი ნ. მ. ქირურ. და დედა-ბა. ყოველ-დღე 12 | 1 ს.

ვოგელის პირმო სამკურნალო

გარედან ყოველ დღე მოსიარულე ავადმყოფთათვის.

უბედილი ქ. № 8, ს. კნთიანჯიანის, ტელეფ. 695.

ნ. ვაშაყვანიძე—ყოველ დღე 9—11 ს. კბილის ავადმყოფ.

ი. გოგუაძე—ყოველ დღე, შინაგ. ბავშვ. ავად. 2—3 ს.

ნ. დიასამიძე—ყოველ დღე, 11¹/₂—11¹/₂ ს. სიფილისი, კანისა და ვენერ.

მ ა ი მ ა

ვ. არღანიანი

განახლა ავადმყოფების მიღება.

ბავშვების და შინაგან ავადმყოფ. ადრესი: კუთხე მედიკოსის და ალექსანდროვის ქუჩა ინდენტანსტვოს პირდაპირ. 9-ე სავ. უბანში.

იღებს ავადმყოფებს დღით 9—12 საათ, საღამოთი 5—7 ს.

რადგან განვიძრახეთ ალექსანდრე ყაზიბეგის დაუბეჭდავ ლექსების გამოცემა, ამისათვის ვთხოვთ, ვისაც-კი ამ მწერლის ახალგაზღვრების სურათი მოეპოვება, მოგვაწოდოს შემდეგის ადრესით: ნაძალადევი მაგისტრალნი ქუჩა, № 2, **ზრიგოლ ჩარკვიანს**. დ ბეჭდვის შემდეგ სურათი ახლად დაბეჭდილის ერთის ცალით, მადლობით და უბრუნდება პატრონს.

(10—3)

დღევანდელი ვითარება.

საშინელს, გაქირვებულს, გამოურკვეველს მდგომარეობას განიცდის ჩვენი ქვეყანა.

საზოგადოებრივ ცხოვრების რომელ მხარესაც აიღებთ, ყველგან შავი ალამი ტრიალებს: გამეფებულია მოქანცულება, უნდობლობა... უკეთესის მერმისის რწმენა თითქო ბურუსშია გამოხვეული...

ქვეყნის მანუგეშებლად მიჩნეული ნაწილი საზოგადოებისა, ნასწავლი თაობა, ეგრედწოდებული ინტელიგენცია, გულითაც და სულითაც, გარეგნულად და შინაგანობითაც უკუღმართს გზაზე შემდგარი... თითქო არ იცის ვინ არის, საიდან მოდის, რა მანძილი აქვს გასავლელი, რისთვისაა მოწოდებული...

ჩვენ ვლავარაკობთ საზოგადო მოვლენაზე, ხოლო შიგა და შიგ

თუ ბუტყავენ თითო ოროლანი,— ეს საზოგადო სენს ვერ ჰკურნავს: საზოგადოებრივ არარაობით თითქო მათაც გზაკვალი ვერ გაუგნიათ... მხოლოდ ერთმანერთს ჰქორტნიან, პირადი ანგარიშების გასწორება საზოგადო აპარატზე გამოაქვთ. საკუთარი „მე“-ს გასაბატონებლად საქვეყნო საქმეს სწირავენ მსხვერპლად...

მუშა ხალხი?—მას იმდენი დღიური საზრუნავი აქვს, რომ ერთს წამსაც ვერ მოუხერხებია ზოგად საქმეზე ფიქრი... ამის დამამტკიცებელია დღევანდელი გაყინულ-გაცივებული მდგომარეობა...

გლუხკაცობა! ეს მრავალ წამებულ და გვემული მთავარი ნაწილი ქვეყნისა?—ყველა გვეტყვის სიბნელეშიაო გახვეული და ამითი დაიშვიდებს, დროებით ალტკინებულს გულს...

ოჰ, რა სიცილიერა ირგვლივ, არარაობა და ქვეყნის მარული-კი... დიდი ხანია აღარსადა სჩანს... სადა ხართ, სად, ხალხის შვილნო, მისი ბეჩავი საშოდან წარმოშობილნო. სად იკარგება თქვენი ძალ-ლონე!?, იოსებ იმედაშვილი.

სახელმწიფო სათათბირო.

(ვ. დ. ს.)

10 ოქტომბერი. დღის 1 საათსა და 30 წუთზე თავრიდის საახლემში სახელმწიფო დუმის წევრთა, მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის და სხვათა თანადასწრებით გადახდილი იქნა სადღესასწაულო პარაკლისი. პირველი სხდომა გაიხსნა დღის 2 საათსა და 14 წუთზე. თავმჯდომარეობს ხომიაკოვი.

12 ოქტომბრის სხდომამ განიხილა მოსაზრება დანაწილებულ მიწის ნაჭრების ერთ მთლიან ნაჭრად შეერთების შესახებ. გამოითქვა სურვილი, რომ ამ საქმის მოწყობა მი-

ენდოს ადგილობრივ მცხოვრებთ და არა სამინისტროს მოხელეებს. ზოგიერთის აზრით ასეთი კანონი საზარალო იქნება წვრილ მესაკუთრესთვის.

საპუკადლო დაპუკადლო უინაარსი გაზეთებიდან.

თავრახა. ისევ გაიხსნა გასულ წელს რახიმ ხანის რახიმის მიერ განდგურებული რუსეთ-სპარსეთის სასწავლებელი. რუსული ენის სწავლის მსურველი ბევრია. თავრიზს ფიდაები ბრალს სდებენ მუხაბირუს —სულთანეს, რომ მან განგებ გაგზავნა არდებილში სათარხანი, რომ მახეში გააბას.

ტაშკენტი. გაიხსნა სოფლის მეურნეთა კრება.

ხაქმა. ერობამ გადასწყვიტა ცხრა წლის განმავლობაში შემოიღოს საყოველთაო სწავლა. გადასდო 3000 მანეთი. გადასწყვიტეს აგრეთვე გახსნან რეალური სასწავლებელი, მოაწვიონ აგრონომი, გააკეთონ საცდელი მინდორი სამი მეტეოროლოგიური სადგური და გაპართონ ტელეფონი.

შაჰდგვადი. საერობო კრებამ გადაწყვიტა შემოიღონ პირველ დაწყებითი სკოლებში ფიზიკური და სამხედრო ვარჯიშობის სწავლება,

გახსნან ქსოვის სკოლა და იზუამდგომლონ საოსტატო სემინარიის გახსნაზე.

ახალი ამბავი

განსვენებული გ. ვოლსკი მისვენეს ტფლისიდან ბათუმს 10 ოქტომბერს. მის კუბოს ვოგზალზე მიეგებნენ ადგილობრივი თვითმმართველობის წარმომადგენელი და განმანათლებელ დაწესებულებათა დეპუტატები.

ქობულეთიდან „მოძაველს“ სწერენ: „ამ დღეებში მოვიდა ერთი პარტია გადმოსახლებულ რუსთა. ესენი უნდა დაასახლონ მდინარე ქორახის მახლობლად, სადაც მიუზომავენ სამოსახლო და სახნავ ადგილებსა“.

გენ-გუბერნატორის განკარგულებით, სავალდებულო დადგენილებათა დარღვევისათვის 300 მანეთით დაჯარიმეს ვაზ. „მშაქის“ რედაქტორი. თუ ჯარიმას არ გადახდის, ერთი თვით იქნები დაპატიმრებული.

დეპუტატთა სააგენტოს ზუგდიდიდან ატყობინებენ: უცნობებმა გაიტაცეს ვაჭარი ფიფია. ფიფიას გამოსახსნელად მისმა ნათესავებმა 500 მანეთი გადაიხადეს. ბოროტგანმზრახველებს საერობო დარაჯების ტანისამოსი ეცვათ.

„ბათუმ. იზვეს.“ სიტყვით, 4 ოქტომბერს ფოთში საკრებულოს სადგომში ბ-ნ გალსკის დასს დაუდგამს ანდრევის პიესა „დღენი ჩვენის ცხოვრებისა“. მესამე მოქმედებაში სცენის მოყვარე კოპსოკს გრიმი გაჰფუჭება და სცენიდან გასულა. არტისტ ქალს ქ-ნ გრიცს, როგორც გამოუცდელს, უხერხულად უგრძენია თავი და სცენიდან გასულან. მოქმედების გათავების შემდეგ გრიცს და კოპროვს ლაპარაკი მოსვლიათ, რომლის დროსაც ერთმანეთი გაულანძლიათ. გრიცს ყველაფერი ეს ხორუნი სოკოლსკისთვის შეუჩივლა, სოკოლსკი კოპროვისკენ წასულა, სიტყვაც არ უთქმევინებია და თავსა და მუცელში დაუჭრია. კოპროვი გარდაცვლილა. ხორუნი სოკოლსკი დაუპატიმრებიათ.

„ქასპი“-ს სიტყვით, კავკასის რკინის გზაზე ხოლერა გაჩენილა. ამას გარდა ხოლერით რამდენიმე კაცი გამხდარა ავად არშავირში. ბაქოში ხოლერით ავად გამხდარა და გარდაცვლილა ინჟენერა პავლე ნერსესის ძე აკოფოვი.

10 ოქტომბერს თფილისის ტრამვაის დირექტორმა განცხადება გააკრა, რითაც წინადადებას აძლევს ყველა კონდუქტორ-ვატმანებს და მოძრაობაზე ყველა მომუშავეებს, რომ თუ უმთავრეს რწმუნებულლებონის-მიერ შემუშავებულ ახალ

პირობებში 12 ოქტომბერს იმუშავებთ, ანგარიშები მიიღეთ და მიბრძანდითო. მოსამსახურეებმა 11 ოქტომბერს განიხილეს დირექტორის განცხადება და დააღვინეს ერთხელ კიდევ მიმართონ თხოვნით ნამესტნიკს, რათა დირექციის მიერ შემუშავებული ახალი პირობები ცოტათ თუ ბევრათ შესცვალონ მათ სასარგებლოთ.

გამოვიდა საყმაწვილო ჟურნალ „ნაკალულის“ მე-10 №-რი მოზრდილთათვის და მე-19 ნომერი — მცირე წლოვანთათვის.

გამოვიდა იაკობ გოგებაშვილის მიერ შედგენილი სახელმძღვანელო წიგნები: „დედა ენა“ პირველი ნაწილი (ქართული ანბანი) და „რუსსკოე სლოგო“ მეორე ნაწილი, მე-12 გამოცემა. ორივე ჩვეულებრივ ამგებრ საინტერესოაა შედგენილი და სუფთად გამოცემული.

მზროველთა ბიკვა.

გუშინ სალდათის ბაზარში სამუშაოს საშოვნელად გამოვიდნენ: იშოვნეს:

მუშა	257	—	96
დურგალი	11	—	6
კალატოზი	19	—	16
მომკირწყლავი	28	—	13
მეფესტე	19	—	15
მხატვარი	9	—	4
მგებურე	5	—	1
იატაკის გამწვენდი	8	—	6

იპრის ხმოვის რამე-რუმი.

(გაგრძელება *)

საუბარა გერმანულთან ქართულეების დაუდგვრობაზე.

როგორ მოგწონს აქაურობა? შევეკითხე ჩემ თანამგზავს გერმანელს, როდესაც შემოვიარეთ მთელი გარეკახეთი.

— ბუნებას უხვი კალთა აქ დაუბღერტია, მიპასუხა მან, მაგრამ პატრონი ვერ მიუჩენია შესაფერი.

— როგორ, ვუპასუხე წყენით მე, განა რას აშავებს აქაური მცხოვრებნი? დღე და ღამეს ასწორებს, წელებზედ ფეხს იდგამს, ბლომათ მოჰყავს პური, ქერი, სამინდი, ღვინო, სახლები...

საქლებას ხსენებაზედ-კი ველარ მოითმინა ჩემმა თანამგზავმა და მკვახეთ მიპასუხა: შენ სულ ამართლებ შენს ქართველებს, ყოველთვის მოუნახავ რაიმე შესაწყნარებელს მიზეზს, მაგრამ მე-კი მეცოდება სწორეთ ეს ბუნება, რომ თქვენისთანა პატრონის ხელშია. კულტურის ხელი აქ არაფერს არ ატყვია. სახლები!.. რას ეძახით თქვენში სახლს? რაკი ოთხი ქვის კედელი

ლი აუყვანია და ზვიდგან კრამიტი დაუბურნია?! შიგა? მოკლებული ყოველს მოწყობილობას, თვით უსაჭიროეს ავეჯს; მორთულობაზე ლაპარაკს ხომ აქ ადგილი არა აქვს. ზამთარში ცივი, ზაფხულში ცხელი, თვით მდიდრის სახლიც ვერა ენახე დამთავრებული. თითქოს ეს სახლის საჭიროებას არ შეადგენდეს: ზოგს ქერი აკლია, ზოგს შუშება, ზოგს სანახევროთ აქვს დახურული კრამიტი და როგორც გარეთ, ისე წვიმს შიგ; თუმცა, ღვინის წინაშე, იქნება თქვენს გლესს გარეთ უფრო ბევრს უფუჭებდეს ეს წვიმა, ვიდრე სახლში. არსად ნასახი სამზარეულო, ვერც საუზმეზედ ენახე გლესის ოჯახი, ვერც სადილზედ, ვერც ვახშამზედ, ვერც შეძლებული და ვერც ღარიბი. როდისა სქამენ, ან რასა სქამენ, ვერ მოვახერხებ გამეგო. თვით თქვენი სოფელი რას წარმოადგენს? არც გვემა სახლებისა, არსად ქუჩა- არსად საკუთარი ეზო-ყურე; ერთბეშე ადგილზედ ხუთმეტ მოსახლეს მოუყრია თავი, კარები კარებისთვის მიუბჯენია, პატარა დიდი ნაბიჯი რომ მოუვიდეს ოჯახის პატრონს, სხვისა ეზოში ამოყოფს თავსა, ცხოველზედ და პირუტყვზედ რომ არა ვსტკვათ-რა, შეუდგებათ ერთი ალიაქოვი, წივი-

ლი, კივილი, ლანძღვა-გინება, გაშაირება, ზედ დაერთვის ცემა-ტყევა, ყველა ამას მოჰყვება ჩივილი, ტყუილა-უბრალოდ ხარჯი და ზნეობრივი და ფიზიკური ხარჯი. მოურიგებელია ქართველი ხალხიო. მოდი და მორიგებული იყავ ამ პირობებში. თვით დინჯ, აუჩქარებელ გერმანელსაც-კი გამოიწვევდა საჩხუბრათ ეს დასახლების პირობები. და რაც უფრო საკვირველია ეს ის, რომ ახალშენ სოფლები, ან უბნებში, ან ისევ ეგ უგვეგობა, არვედარევა.

გვება? რა უგავთ ამათ გზობას? ზაფხულში ერთი მტკაველი მტვერი; საწყალი პირუტყვი და თვით მეურმე, თითქო ფქვილის გოდორში ჩავარდნილანო, ისე არიან ამოგანგლულები; წვიმაში ხომ იმათი ცოდით კაცი დაიწვება: მორგვებამდის ურპის თვალი ტალახში ვარდება, კამეჩები შიგ ეფლობან, ცარიელ ურეშს ძლივს მიათრევენ, არამც თუ საპალნეს. და, ეს ტანჯვა საუკუნოებით, ბოლო მოუღებლად. სულ-კი ერთი კვირის საქმეა სოფელიდან სოფელამდის, მინდვრამდის, ტყემდის გზების გაკეთება. ქართველს ყველაფერი დაუმთავრებელი აქვს: ვენახი აბეჩხარი, ჩაუყრია შარები, ვერ მორევი, გაუ-

პარტახებია, ღობეები დამტვრეულ-დაღწეული, საქონელი უპატრონობისაგან დახოცილი. ძროხება? ეს ძროხები-კი არა, კატები არიან, კატები! ერთ ჯამს ძლივს გიმსებთ რძით; ნახევარი მინდორი გაუთიბავი გრჩებათ, აბრაშუმივით ბალახს მიწაშივე ალბობთ და თქვენ-კი საქონელი შიმშილით გეხოცებთ. ორი სამი ძროხის პატრონს რძე და მაწონი ეს ერთად ერთი თქვენი საქმელი ესეც-კი გენატრებათ. არ ვიცი თქვენ შეჩვეული გაქვთ თვალი, თორე ვეროპიელს პირდაპირ ესობა თვალში მათი ნახევრათ ველური ცხოვრება.

მაზეზა ჩვენის დაქვეითებისა. ან ვინ შეიტანს თქვენ სოფელში კეთილ ცხოვრებას? თქვენი ნასწავლი ხალხი ისე გაურბის სოფელს როგორც ქრს.

განათლებული ვერ გვარობს ჩვენ სოფელში, ვერას აკეთებას: მას აუწროებენ, მის მოქმედებას ყველფრით ზღუდავენ, ხელებს უკრავენ პირს უკუმავენ...

— იმიტომ, რომ ისინი მარტლაპარაკობენ და საქმე-კი ხელიდან არ გამოუვან, თორემ რამდენსა მეტს შეაფიწროებენ, იმდენათ ურო მედგრათ უნდა ვერძოლო მტერს თავის კეთილდღეობისთვის

*) იხ. „სახალხო გაზეთი“ № 4.

გრიზოლ ვოლსკის.

ალარა გვეყვებარ, მასწავლებლო, შენც მოგეწია ესე საკვდილო, და ამ უბედურ ჩვენსა მხარესა მოაკლდა წრთი მამულის შვილი.

ყვავილი დასკუნდა სურნელებელი, ჩაქრა მზის სხივი მაცოცხლებელი, ყველა ცრემლსა ჰღვრის, ყველა დაგტირის

მწუხარებითა გამსკვალდებული! მოწაფე ა. მაჭავარიანი.

ჩემო იღბალო

ჩემო იღბალო! ე'ეც სთქვი: მცემელს რას უღიმდებიან? ვინც-კი დასკვივლებს სუყველა მუნ როგორ დაჩუმდებიან?..

ერთხელ სადმე, საცდელად მაინც, რატომ არ ახირდებიან, არა სწამთ, მტერთან ლაქუციით რომ მუდამ გავირდებიან?!

ჩემო იღბალო! ესეც სთქვი: რითსჯოვს სიცოცხლე სიკვდილსა, მით თუ რომ შიში ცოცხალსა ხურავს როსკიპის მანდილსა?! ან თუ ელიან რ'გვენნი; აღუსრულდებენ წადილსა, უმსხვერპლოდ თავის ნებითა? ვაფურობებ მაგ გვაჩს ქადილსა!

ჩემო იღბალო, მაკარე, ამდენი ლაფის თავზედ სხმა!..

ყვირილი და ლაპარაკი რა საჭიროა საქმისთვის: დადები და უჩუმრის პირით იმოქმედე და საქმენი შენნი შეიქნებიან მშვენიერი ამღვდელნი შენი თანამემამულეებისა. მაგრამ ეგ მიზეზიც რომ შესაწყნარებელი არ არის. მე კიდით კიდე დამივილია თქვენი ქვეყანა, მიცხოვრია თვეობით სოფლებში და კარგად ვიცნობ მას. ჩემ სამშობლოს შევიწროებასთან სათქმელიც-კი არ არის თქვენი შევიწროება. (იგი ლიფლიანდელი ლატიში იყო). ჩვენ უფრო მეტათ გვადევნებენ თვალს, მეტად ეშინიანთ და ეწუხებთ; ჩვენი ბუნება ბევრით მწირი და საცოდავია. ან-კი რა შედარება! მაგრამ აბა დაიარეთ ახლა და შეადარეთ ჩვენი მცხოვრებთა კეთილდღეობა თქვენსას. აქ შედარებაც-კი სასაცილოა. და ყველა ეს თვით ხალხმა შეჰქმნა საკუთარის მიხვედრილობით, ცოდნით და მხნობით. მთელი ლიფლიანდია მოუფენილია პატარ-პატარა მშვენიერად მოწყობილის ფერებით, სადაც შეხვდებით საუკეთესო საქონლის ჯიშს, საუკეთესო ფრინველს; საზოგადოთ მიწის დამუშავება ხომ უმაღლეს წერტილამდისაა აყვანილი. ისე რაზედაც თქვენ აქ მხოლოდ ლაპარაკში ოცნებობთ. იქ დიდხანია განხორციელებულია. ჩვენში განათ-

ნუ თუ გულ-გრძობელს არ გწვდება მთლად ჩაბუგვილის კენესის ხმა?! ცა შეადრკუნა, მაღალი, ძმით შორის მუდამ ამბობმა, ცოცხალ კაცს სისხლი დაშრიტეს და მისი ვარდიც ჩამოხმა! ალ. ყაზბეგი.

ზ რ ა ნ ზ უ ლ ს *

კარგი ხარ, ჩემო ფრანგულო! გამობო მტერთა გულისა! მომწმენდი ვარმის ყოფილხარ ნალვლისგან დაღაგულისა! კაცის სახელის დამცველო. გამდევნო სხვათა სჯულისა, შენამც-კი გენაცვალე, მკვეთელო ავ-ს სულისა!

შენ როდი იცი ფლიდობა და ყბად განდობა ფულისა, გადამწყვეტი ხარ ბრძოლაში, ლაზათი ხელთა რთულისა, წინვე დამხვედრი მტერისა აწ ბრძოლად გადმოსულისა, კიდევ მამკურე მტრის სისხლი იახმა არის სულისა!

შენი ქირიმე, ფრანგულო! არა ხარ გასალესია! შენის იმედით მტერს დავკრავ, თუნდ დამხვედეს ასჯერ ასია! გაჭივრებაში ქვეყანა არ არის შენი ფასია,

*) ხმალია.

ლებული ხალხი, მეტადრე აგრანობები სოფელს-კი არ მიუბრძიან, არამედ ეტანებიან, რადგან იქ უფრო კარგად, თვის გემოზედ აწყობენ თავიანთ ცხოვრებას.

სად არიან თქვენი აგრანომები? მე ყველას ვიცნობ მათ და არც ისე ცოტა გყვანან, რათ მიუბრძიან თავიანთ ხელობას? თქვენ აგრანომს ყველგან შეხვდები: კანცელარიის მოხელეთ, რკინის გზაზედ, ბანკებში, თვითმართველობაში, ხოლო სოფელში და მინდორში არც ერთს. განა შეუნდობელი დანაშაული არ არის ესა?!

— ჩვენი სოფელი ისეა მოწყობილი, რომ განათლებულისათვის ძნელია მასში ცხოვრება, ვუბასუხე მე. იგი ობოლ სულად გრძნობს სოფლად განუვითარებელ გლეხთა შორის; მის მოქმედებას ყველაფერი ხელს უშლის: გლეხის უფიცობა, მოუხეშავობა, უპირობა, სიმშურე, წვრილმანობა, თუნდ ქურდობაც.

— ეგ ყველაფერი ხომ ქართველების საერთო სენია, ჩემო ბატონო, გამაწყვეტინა მან, რათ ახვევ მაგას მართო გლეხებს.

იერემია გულისაშვილი. (შემდეგი იქნება)

შენს გამარჯვებად დავცალე კახურით საესე თასია.

ა. ყაზბეგი.

დილილმე!

დილილმე, მთვარევე გაშუქდი, დაგვიდგა კარგი დარია! აწ ახლე ჩემი სიცოცხლე სამოთხის შესადარია!

ყველგან მშვიდობა სუფეობს, გვიფარავს დიდი ჯარია: მაშ რალად გვინდა ჩაჩქანი, ხმალი, დაშნა და ფარია?! რად გვინდა ჩხუბი, კაცის კვლა, მინდორი საომარია?

ხალხი რა ასე დაეწყოს, მას ველარ მოსდონ შარია. საქმე გაქვს, შენთვის სხვა ზრუნავს, სხვას მოუცია მხარია, შენს მოსასვენრად სხვის შრომა ნიდავ გასახარია!

დილილმე! საბქოც მზადა გვაქვს სამართლიანი ჩქარია, აღვოკატები გვერდს გვიდგას საქმეში ნიავ ქარია!

აწ განათლება გვეწვია, დღენი დაგვიდგა მწარია. ჩვენი მთა, ჩვენი მინდორი სხვა რიგად გადუბარია!

ყველა ნასწავლი შეიქნა, განათლდა ყმა და ბერია, ყველა საუბრობს, ქადაგებს, ყველა ლექსების მწერია! საწყლისთვის დუქან-ბაზარი და სირაჯხანა ბევრია,

ვინც-კი ისურვებს დღე და დამ. უწყვეტოვ მისი წევრია, ქალებსაც ახალ მოდურად ტანზედ ოდნავად ჰვარია, ხედავ, ნერწყვს ჰყლაპავ, იძახი: ღმერთო რა მისაპარია!

ალარც ვინ კაცსა აწვალებს, გზის ბაჟიც ზომიერია, მომატებულსა არვინ გთხოვს, არც ერი არცა ბერია,

აღმა და დაღმა დადიხარ ღია გაქვს ყველგან კარია, გულსა და სულსა მოლხენილს ბანს აძლევს მთა და ბარია, განათლდა ჩვენი ქვეყანა,

თვით ზეკას შეუმღერია, მათ შორის მეცა ამაყად კისერი მომიღერია. ვიძახი, ჩვენი ქვეყანა მისაცქერ-მოსაცქერია,

დილილმე! ჩვენი ცხოვრება ედემის შესაფერია. ა. ყაზბეგი.

წერილი კადაქციის მიმართ

ბატონო რედაქტორო, თქვენ გაზეთში მოქცეულია ცნობა, რომ სამეგრელოში, სოფელ ხორშში, არსდება სასოფლო მეურნეობის სასწავლებელი, საცა მოწაფენი სკოლისა შეისწავლიან სიტყვიერად და ვარჯიშობით ცოდნას. რა თქმა უნ-

და, ამისთანა კეთილმოწყობასა საზოგადოებისა და კერძო პირისა ყველას ასიამოვნებს და გაახარებს, ვისაც-კი სამშობლო უყვარს და სურს კეთილდღეობა იმის მოსახლეთა. რადგანაც იხსნება სამეურნეო სასწავლებელი, კარგია ვიცოდეთ რამდენ ხანს იქნება სწავლა სამეურნეო და სხვა საგნებისა სკოლაში და რა ენაზედ, რუსულად თუ ქართულად.

როგორც ეწერა გაზეთში, სკოლაში იქნებიან მიღებულნი ბავშვები 13 წლისა დაწყებითი სასწავლებლისა. ამ გარემოებით მოწაფეს არ ეცოდინება რუსული ენა იმოდენად, რომ ამ ენაზე შეისწავლოს საშოგადოლო საგნები. ამიტომ საჭიროა, როგორც მოგვიძღრობს პედაგოგიური სწავლა მეცნიერება და თვით მოთხოვნილება სკოლისა, სწავლა ყველა მეურნეობის და იმასთან დაკავშირებული სხვა საგნებისა უთუოთ უნდა, არა ნაკლები საპის წლისა, იყოს დედა-ენაზედ. თუ ესრედ არ იქნება მოწყობილი სასწავლებელი და არ ეყოლება ზნეობითი აღმატებულნი, ცოდნით და ვარჯიშობით აღჭურვილნი, ნამდვილო გულმოდგინენი მამულის შვილები, სკოლა ვერ გამოიტანს ჯეროვან ნაყოფს ჩვენ შვილთათვის. ამასთანვე უნდა ვსთქვათ, რომ სავარჯიშო ალაგი (ფერმა) უნდა იყოს ისე თვალსაჩინოთ მოწყობილი ყველა სამეურნეო დარგისა, როგორც მოითხოვს ნამდვილი სწავლა მეცნიერება და ხალხის მოთხოვნილება.

დამაარსებელი სამეურნეო სკოლის ს. წინამძღვრისანთ-კარში ი. წინამძღვრის შვილი.

12 ოქტომბერს 1909 წ.

სოფ. ასკანა. (გურია) ერთ, დროს მოწინავე და უფრო გათვითცნობურების გზაზე დამდგარი სოფ. ასკანა, დღეს ისეთ საღათას ძილს განიცდის, რომ ძნელიც არის ასეთ ძილიდგან ამ სოფლას განთავისუფლება, თუ საზოგადოებას მოწინავე ნაწილმა რაიმე ხმა არ ამოიღო ყველგან ბიბლიოტეკები არსდება, ყოველგან რალაც ფაცი-ფუცშია ხალხი და აქ კი უკვე დაარსებული ბიბლიოტეკაც ვერ განუახლებიათ. არავინ ხმასაც არ იღებს მას განახლებისთვის. აქაური ჩვენი ნასწავლი თუ ვინმე არის ქალების არ-შიყობაში უფროა დახელოვნებული, ვინემ ხალხის სამსახურში და ვის რა უნდა მოვთხოვოთ. კარგი კი იქნება, რომ გონს მოვიდოდნენ და დაუბრუნდებოდნენ მშრომელი ხალხის სამსახურს. ჯამუშობა, გამცემლობა, დაბეზლება ხომ აქაც მშვენიერად ყოფილა მოწყობილი.

წამებული.

სტუდენტების მოვალეობა

ბ-ნო რედაქტორო! უმორჩილესად გთხოვთ, ნება მოგვცეთ თქვენის პატივცემულ გაზეთის საშუალებით ერთხელ კიდევ მოვაგონოთ ხარკოვის ქართველ თანამემამულეთა წრის მოვალეობს თავიანთი ვალდებულობა.

ყოველამ კარგად იცის, თუ რა მდგომარეობაშია დღეს ქონების მხრივ მოსწავლე ახალგაზღვრა და მეტადრე სამშობლოდან გარდახვეწილი, ნაცნობ-მახლობლებს და მორბეული ქართველი სტუდენტობა. ეს გარემოება მეტადრე გამწვავებულია ეხლა, როდესაც უნივერსიტეტის მთავრობა დაუყოვნებლივ ითხოვს ლექციებისა და უნივერსიტეტის სასარგებლოდ ფულის შეტანას. ადვილი წარმოსადგენია, თუ როგორ შეიძლება ბევრი ჩვენგანი დღეს თუ ხვალ უნივერსიტეტის კარებს გარედ დარჩეს და ბევრს სემესტრთან წელიწადიც დაეკარგოს. ჩვენი მოვალეობა-კი ამას ძლიერ გულგრილად უყურებენ, ყურს იყრუებენ, თავიანთსავე ამ გვარ მდგომარეობას სრულიად იფიწყებენ და უტდიან იმ დროს, როცა თავზე საყარად ზედ მეტი დაურჩებათ!

ამით კიდევ გვსურს გავახსენოთ ჩვენ მოვალეობს იმ დროის მდგომარეობა, როცა ისინი თვითონ სესხულობდნენ ფულს წრისაგან. იქნებ წარმოადგინონ ეხლანდელი ჩვენი ამხანაგების გაჭირვება და მოგვაწოდონ, რამდენიც შესაძლებელი იქნება, თავიანთ ვალიდან შემდეგის აღრესით: გ. Харьковъ. Дѣвичья № 10, К. Дзneladze.

ამხანაგ. მონდობილობით დ. ქიქლაძე.
P. S. ესთხოვთ სხვა გაზეთებს, გადაბეჭდონ ეს ამბავი.

ქართულ სიამაღარა-გალღობის შესწავლის მსურველთა ახსანაგობის გუნდი ნაქალაქეფში.

უკვე წელიწადია, რაც ეგრეთ წოდებული ქართულ სიამაღარა-გალღობის მსურველთა ამხანაგობის გუნდი შედგა ნაქალაქეფში, კონსტანტინე ჩარკვიანის ღობაბრებით და უკვე შექმნილია და კვართ ნაყოფიც გამოიღო. გუნდი მიიწვიეს რამდენიმე საქველმოქმედო კონტერტებზე, სადაც შექმნილია მობილი მონაწილეობა. აგრეთვე მიიწვიეს მიწველებულებზე რამდენსამე აჯაგს (უსასყიდლოთ). გუნდში უმრავლესობა უსაქმურები იყვნენ და შემდეგში ზოგს იმისთანა საქმეები გამოუჩნდათ, რომ შექმნება აღარ ქქონდათ მიეღოთ მონაწილეობა შემდეგშია; ზოგიც სხვა ქალაქში წავიდა, რითაც გუნდი ძალზე შესუსტდა. ესაა ამხანაგობის ხელშეწყობა

რეთა სურს გაამრავლოს მობილურად რიცხვი, რისთვისაც ბ. კ. ჩარკვიანის გეგმადება ან მოგვაცლოს თავისი შრომა და ჯაფა და უსასყიდლოთ ასწავლოს გუნდს, როგორც სურათ, ისე საკვების, რაზედაც დიდს მადლობას უძღვნის მას ამხანაგობა. ამასთანავე მივმართავთ პატივცემულთ გაღობა-სიმღერის შესწავლის მსურველთ ვისაც-კი სურს მიიღოს მონაწილეობა გუნდში. მსურველს შეუძლიან გაიგოს პირაბები მედიტონ დობაბრებისთან. ადრესი: ნაქალაქეფი, მაგისტრალნი ქუჩა, № 2, სახლი ჩარკვიანისა.

მელიტონ დობაბრებიძე.

სოფ. წინარების სკოლის მასწავლებელი ბატ. ვ. გიუნაშვილი გთხოვს დაგვახადოთ:

ჩემდამო რწუმენებული წინარების სკოლა ეკუთნის „წ.-კ. საზოგადოებას“. როდესაც აქ სკოლა დაუარსებიათ, უფიქრნათ: ეს პატარა სოფელი (120 კომლამდე) სკოლას ვერ გაუძღვებოდა, და მახლობლად დასახლებული მთიელებიც ხარჯში ჩაუწერიან. ამ რიგად, 1882 წლიდან დაწყებული, იმ 250 მან.; რომელიც სოფლის საზოგადოებაზე შეწერილი, საკუთრივ წინარების იხდის ყოველ წლივ მხოლოდ 72.; დანარჩენს 178 მან.-კი ზედ მიწერილი სოფლები იხდიან, რომლებიც სრულიად ვერა სარგებლობენ სკოლით, რადგან დაშორებულნი არიან 5-12 ვერსით. სკოლის დამაარსებლებს ამ შემთხვევაში მიუბაძნიათ დირექციისათვის; მაგრამ ის, რაც ევაბებათ სხვებს, არ მიეტევებათ ჩვენებს უმჯობესია, ცოტა სკოლები გექონდეს და რაც გექონდეს სიმართლესე აგებულადამყარებული.

აღნიშნული მთიელები გოღა-მაყრიდან არიან გაღობასხლებულნი. მეტათ ნიჭიერი ხალხია. მათში „საყველ-პურო“ წერა-კითხვა ძალიანაა გავრცელებული. მეც, რაც შესაძლებელია, ხელს ვუწყობ, მაგრამ უფრო ერთმანეთისაგან სწავლობენ. ამ უკანასკნელს დროს ძალიან ხშირად მოდიან და სხვა-დასხვა სასწავლო ნივთებსა და საკითხავს წიგნებსა მთხოვენ. ვერც ერთს გაკვეთილს ვერ ჩავატარებ ისე, რომ ორმა-სამმა არ გამომიძახოს. რაც-კი რამ მებადა, ჩემი საკუთარი წიგნებიც-კი სულ დავარიგე, ვაძლევ ხოლომე ბავშვების ნახმარს წიგნებსაც, მაგრამ მათს მობილილობას ვერ ვაყმაყოფილებ. ბევრი ისეთი წიგნიც მივეცი რომელიც მათთვის სრულიად გამოუსადეგარია. მაგრამ რას იზამ? კაი ბიჭი ხარ და ნუ მისცემ! არ მოგეშვებიან. თუ უარი უთხარი, უსიამ

მოვნებასაც მოგაყენებენ. ისეთ სიმართლით სავეს საყვედურს გეტყვიან, გულის ძაფებს ჩავიწყვეტენ. არც გასამტყუნი არიან: ჯერ ეს ერთი, რომ ჩვენ მოწინავე ელემენტსაც არა აქვს იმდენი შეგნება, რომ რაიმე კულტურულ საქველმოქმედო დაწესებულებისთვის თავისი წვლილი იხადოს და სად მოვსთხოვოთ ეს მსხვერპლი ტყეში მცხოვრებთ! მეორეც—ათასნაირის გადასახადებისაგან წელში არიან მობილინი, უცხოებს ვერას აკლებენ და შინაურებს ეტანებიან. ერთხელევე აქვთ ჩაგონებული: მასწავლებელს მუქთად მოსდის წიგნები და ვინც ბავშვს სკოლაში ვერა ჰგზავნის რაც წიგნები უნდა მოითხოვოს, მასწავლებელმა უნდა მისცესო.

რადგან „წ.-კ.ს. გამგეობა“, უსახ. სრობისა გამო, იმდენს წიგნებს ვერ მიგზავნის, რომ მათი მობილილობა დავაკმაყოფილო, მივმართავ ხალხის გულშემატკივართ. მომწოდონ სასწავლო ნივთები და საკითხავი წიგნები, რათა საშუალება მომეცეს, დროებით მაინც, როგორმე დავაკმაყოფილო მათი მობილილობა. შემდეგში-კი „თუ წ.-კ.ს. გამგეობა“-მ როგორმე საქმე არ მოაგვარა, აქ მასწავლებლობა ყოველად შეუძლებელია, რადგან უსიამოვნებას შეიძლება სამწუხარო შედეგიც მოჰყეს. წიგნები შეიძლება გადაეცეს „წ.-კ.ს. კანცელარიაში“ ვასილ ედილაშვილს.

თუ რომელიმე გაზეთი ისურვებს და ამ წერილს გადაბეჭდავს, კარგს ინებებს.

მასწავ. ვ. გიუნაშვილი.
რედაქტორ გამომცემელი
დარია ხრამელაშვილისა.

გაუსხარეზანი

გამოცდილი მასწავლებელი
ამხადებს მოწაფეთ საშუალო სასწავლებლისათვის.
იზმაილოვის ქუჩა № 14.

ა ლ მ ე ზ ა .

ა ლ მ ე ზ ა სულ, ერთ წუთში სპობს კბილის ტკივილს, აგრეთვე კარგავს პირის სიმურალეს, და აჩერებს სისხლის დენას. ამბარებს კბილებს, ზრდის ნონებსა, აუტილებელი საჭიროა ყოველს ოჯახში და მოგზაურობის დროს. ფასი ნორმალური ფლკონისა 1 მ. 20 კ. სატელი. ფლკ. 40 კ.

თქის საშვალეა პრიმა.

პრიმა აჩერებს თქის ცვენას, სპობს უტბათ თავის ქერტლსა. აგრეთვე თმა იღებება შემდეგ რამოდენიმე ხმარებისა. ფასი ფლკ. 1 მ. 20 კ.

საუურადლებოთ ციებ-ცხელებით ავადმყოფებისათვის.
ჩვენი ციების წამალი სპობს სულ მოკლე დროში ძველს და ახალს ციებ-ცხელებას ფასი 1 მ. 50 კ.

დარიგება ყველას თან ახლავს. ვგზავნი ფას დადებით. საჭიროა ბე ერთი მესამედიკანტორა და სკლადი თფილისი ქუჩა ნეკრასოვისა № 14 ვორონცოვის. ტ. ძველის მახლობლათ.

წარმომადგენელი მთელი კავკასიისა ი. ახოზაძე.
Кантора и складъ „Т“. Тифлисъ Некрасовская улица № 14 И. Аховаძე.

სტამბა „გუბინაბრნი“

ასრულეს სასტამბო საქმეებს

სუფთად, დროზე და იაფად ყველა ენაზე. ოლგისა და სლევტოვის კუთხე № 1.

პირველი მარხანა

პაუკრუის

შტემპელებითა.

ე. გ. კობრეიშვილი

ტფილისში, ლონდონის სასტუმროს ქვეშ. ბეჭედი და შტემპელი, კლიშე, სტამბის საქმეები.

(4-2)

განცხადება

შინაგან საქმეთა სამინისტროს უწყებაშია

პირველი კავკასიის სტენოგრაფიული გურსები

თ. აკოფიანისა.

ტფილისი, მიხეილის პროსპ., № 58.
შესდგება მე-3-მე ჯგუფი მსმენელთა ერთავე სქესისა.

სტენოგრაფია ხელაფნებას ისეთივე ჩქარის წერისა, როგორც ლაზარაჯი. იგი საჭიროა ყოველ განათლებულ ადამიანისათვის. სწავლის დასაწყისი 15 ოქტომბერს ამა წლის მიიღებინ სადამის 4-7 1/2 საათ. პროგრამა, პირაბები და სტენოგრაფიის მნიშვნელობა ეძლევათ კურსებს სადგომში კურსს დამთავრებულნი თითო წამს 120 სიტყვას სწერენ და ეძლევათ მათ სათანადო დამდომი (10-4)